IX kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

# KANCELARIA SEJMU
# Biuro Komisji Sejmowych

## PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Petycji**
**(nr 59)**
z dnia 26 maja 2021 r.

# Pełny zapis przebiegu posiedzenia

# Komisji do Spraw Petycji (nr 59)

26 maja 2021 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (KO)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

**– odpowiedź Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 74 w sprawie zmian w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych;**

**– odpowiedź Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 75 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie zmian w przepisach odnoszących się do możliwości zmiany nazwiska;**

**– petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740 ze zm.) w zakresie odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przy przekroczeniu obrony koniecznej (BKSP-144-IX-239/20);**

**– petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575 ze zm.) w zakresie art. 306 oraz art. 333 § 2 (BKSP-144-IX-241/20);**

**– petycję w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi (BKSP-144-IX-242/20);**

**– petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2019 r. poz. 2407 ze zm.) poprzez rozszerzenie katalogu osób uprawnionych do świadczenia wychowawczego o kobiety w ciąży (BKSP-144-IX-245/20);**

**– petycję w sprawie zmiany art. 5 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1792) w zakresie nałożenia na Głównego Inspektora Ochrony Środowiska obowiązku wystąpienia, przed wydaniem zezwolenia na przywóz odpadów na teren kraju, o opinię do wójta, burmistrza lub prezydenta miasta właściwego ze względu na miejsce prowadzenia procesu przetwarzania odpadów (BKSP-144-IX-249/20);**

**– petycję w sprawie zmiany art. 5 § 2 pkt 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.) poprzez poszerzenie zakresu definicji organów jednostek samorządu terytorialnego (BKSP-144-IX-256/20).**

W posiedzeniu udział wzięli: **Andrzej Vertun** zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego Ministerstwa Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami, **Bogusława Brzdąkiewicz** zastępca dyrektora Departamentu Gospodarki Odpadami Ministerstwa Klimatu i Środowiska, **Magda Gosk** dyrektor Departamentu Kontroli Odpadów Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, **Krzysztof Pater** stały doradca Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał**, **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):**

Otwieram 59. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji. Zgodnie z procedurami przypominam i informuję, że posiedzenie będzie prowadzone z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej umożliwiających porozumiewanie się na odległość. Chęć zabrania głosu przez posła powinna być zgłoszona na adres poczty elektronicznej komisji petycji, a posłowie obecni tu na sali obrad głosują przy pomocy urządzenia do głosowania za pomocą legitymacji poselskiej, a wówczas nie logują się w systemie komunikacji elektronicznej i nie używają tabletów.

Szanowni państwo, przystępujemy do stwierdzenia kworum. Proszę panie i panów posłów o naciśnięcie dowolnego przycisku w systemie głosowania i w ten sposób potwierdzenie obecności na posiedzeniu. Dziękuję. Szanowni państwo, zamykam stwierdzanie kworum. Według informacji sekretariatu posiedzenia, 15 pań i panów posłów potwierdziło udział w posiedzeniu, a zatem posiadamy kworum wymagane regulaminem do prowadzenia obrad i skutecznego podejmowania decyzji.

W zawiadomieniu o zwołaniu posiedzenia na mój wniosek pani marszałek przedstawiła nam porządek dzienny zawierający następujące punkty:

– w pkt nr 1 odpowiedź ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 74 w sprawie zmian w ustawie z Kodeksu postępowania cywilnego oraz ustawie z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych;

– w pkt nr 2 odpowiedź ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 75 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmian w przepisach odnoszących się do możliwości zmiany nazwiska;

– w pkt nr 3 rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny w zakresie odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przy przekroczeniu obrony koniecznej;

– w pkt nr 4 rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego w zakresie art. 306 oraz art. 333 § 2;

– w pkt nr 5 rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi;

– w pkt nr 6 rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci poprzez rozszerzenie katalogu osób uprawnionych do świadczenia wychowawczego o kobiety w ciąży;

– w pkt nr 7 rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 5 ustawy z 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów w zakresie nałożenia na głównego inspektora ochrony środowiska obowiązku wystąpienia, przed wydaniem zezwolenia na przywóz odpadów na teren kraju, o opinię do wójta, burmistrza lub prezydenta miasta właściwego ze względu na miejsce prowadzenia procesu przetwarzania odpadów;

– w pkt nr 8 rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 5 § 2 pkt 6 ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego poprzez poszerzenie zakresu definicji organów jednostek samorządu terytorialnego.

Przystępujemy do realizacji porządku posiedzenia. Bardzo proszę przedstawiciela ministra sprawiedliwości o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 74 w sprawie zmian w Kodeksie postępowania cywilnego oraz ustawie z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

**Zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego Ministerstwa Sprawiedliwości Andrzej Vertun:**

Dziękuję za udzielenie głosu. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, przypomnę tylko, że petycja dotyczyła trzech kwestii, tj. wprowadzenia do Kodeksu postępowania cywilnego do zakresu spraw zaliczanych do spraw gospodarczych spraw (*niesłyszalne*), wykreślenia nieaktualnych odesłań do innych przepisów w art. $479^{55}$ i art. $479^{66}$ k.p.c. oraz wprowadzenia do ustawy (*niesłyszalne*) w sprawach cywilnych… zastąpienia wyrażenia „organizacji społecznych" wyrażeniem „organizacji pozarządowych". W imieniu Ministerstwa Sprawiedliwości zgodnie z udzieloną odpowiedzią na piśmie podtrzymuję stanowisko. Przychylamy się do argumentów i postulatów dezyderatu. Zgodnie (*niesłyszalne*) przekonywać do jego racji (*niesłyszalne*)… Zwracam uwagę, że te kwestie, które są przedmiotem wystąpienia, są również przedmiotem prac legislacyjnych prowadzonych przez Ministerstwo Sprawiedliwości. Projekt ustawy, który między innymi wprowadza te zmiany, został wpisany do prac administracyjnych i programowych rządu (*niesłyszalne*). Dziękuję.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):**

Dziękuję panu dyrektorowi. Przy okazji chciałem tylko poinformować, że nadal ma pan problem z dźwiękiem.

**Zastępca dyrektora departamentu MS Andrzej Vertun:**

Tak, ale to jest niezależne ode mnie.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):**

To tylko do pana wiadomości, żeby spróbować rozwiązać problem. Ale dziękuję za pana obecność i przedstawione stanowisko.

Szanowni państwo, petycję referował pan poseł Marcin Duszek. Czy mamy kontakt z panem posłem? Nie mamy. Nasz stały doradca, pan Krzysztof Pater, proponuje przyjąć odpowiedź w związku z uwzględnieniem proponowanych zmian. Ja też taką rekomendację przedstawiam. Czy ktoś z państwa w tej sprawie chciałby zabrać głos? Nie widzę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła odpowiedź ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 74.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę ponownie przedstawiciela ministra sprawiedliwości o przedstawienie odpowiedzi, tym razem na dezyderat nr 75, skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmian w przepisach odnoszących się do możliwości zmiany nazwiska. Proszę bardzo.

**Naczelnik wydziału w Departamencie Legislacyjnym Prawa Cywilnego MS Anna Kampa:**

Dzień dobry. Szanowny panie przewodniczący, szanowna Komisjo, Ministerstwo Sprawiedliwości w pełni podziela pisemną odpowiedź udzieloną na przedmiotowy dezyderat.

Dezyderat ten dotyczył problematyki zmiany nazwiska i wskazać należy, iż istnieją dwie podstawy prawne umożliwiające zmianę nazwiska. Są to ustawa o zmianie imienia i nazwiska oraz art. 59 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. W obu przypadkach zmiana nazwiska następuje w trybie administracyjnym zgodnie z treścią art. 59 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, małżonek, który w wyniku zawarcia małżeństwa zmienił nazwisko, w ciągu 3 miesięcy od chwili uprawomocnienia się wyroku rozwodowego może złożyć przez wybraną przez siebie kierownikiem urzędu stanu cywilnego lub konsulem oświadczenie o powrocie do poprzednio noszonego nazwiska.

Artykuł ten przewiduje powrót do nazwiska noszonego przed zawarciem małżeństwa, a nie zmianę nazwiska na jakiekolwiek, jakie zainteresowanemu się podoba. Stosowanie tego przepisu, art. 90 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego odbywa się zupełnie poza sądem. Dlatego Ministerstwo Sprawiedliwości nie gromadzi danych statystycznych z tego obszaru i w konsekwencji nie jest ministerstwu znana skala tego problemu. Pewnym jest, że do ministerstwa nie wpływają postulaty, prośby czy skargi w tym obszarze, a więc wydaje się, że skala tego zjawiska jest jedynie marginalna.

Celem udzielenia odpowiedzi na przedmiotowy dezyderat Ministerstwo Sprawiedliwości zwróciło się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. W odpowiedzi

uzyskaliśmy informację, iż MSWiA nie posiada informacji na temat praktycznych aspektów stosowania ustawy o zmianie imienia i nazwiska i żeby uzyskać takie informacje, należałoby zlecić kierownikom urzędów stanu cywilnego badanie aktowe, czyli badanie konkretnych, poszczególnych akt postępowania administracyjnego w przedmiocie zmiany nazwiska, aby dowiedzieć się, ile takich wniosków było i w jaki sposób są one rozpoznawane.

Odnosząc się do pytania o celowość wydłużenia terminu określonego w tym art. 59, a jest to 3-miesięczny termin do złożenia oświadczenia o powrocie do poprzednio noszonego nazwiska, to wskazać należy, że te postulowane zmiany miałyby zastosowanie tylko w przypadku małżonków, którzy nie biorą osobistego udziału w postępowaniu rozwodowym i są reprezentowani przez kuratorów ustanowionych dla osób nieznanych z miejsca pobytu.

W tym przypadku Ministerstwo Sprawiedliwości również nie dysponuje danymi statystycznymi, jaka jest liczba spraw rozwodowych, w których strona (małżonek) jest reprezentowana przez kuratora ustanowionego dla osoby nieznanej z miejsca pobytu. Wydaje się, że są to bardzo rzadkie przypadki. Trzeba mieć jeszcze na uwadze, że bliżej nieokreślona będzie liczba osób, która reprezentowana była w postępowaniu rozwodowym przez kuratora, która będzie zainteresowana skorzystaniem z uprawnienia przewidzianego w art. 59 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Dlatego ewentualna nowelizacja przepisu mająca na celu wydłużenie tego terminu będzie mieć niewielkie praktyczne zastosowanie.

Odnosząc się już do postulatu, aby prawo do zmiany nazwiska przysługiwało również małżonkowi, również osobie, której małżonek zmarł po wystąpieniu przez któregokolwiek z małżonków o orzeczenie rozwodu, to wskazać należy, że śmierć małżonka powoduje co do zasady umorzenie tego postępowania rozwodowego. Tutaj formularze statystyczne Ministerstwa Sprawiedliwości również nie przewidują specjalnej kategorii spraw, to znaczy umorzeń postępowań rozwodowych z powodu śmierci małżonka. Wydaje się, iż takie przypadki są jedynie jednostkowe i ewentualna zmiana przepisów również nie miałaby praktycznego zastosowania. Co istotne brak prawomocnego orzeczenia w przedmiocie rozwodu nie wyklucza możliwości zwrócenia się o zmianę nazwiska w trybie administracyjnym, ponieważ art. 4 ustawy o zmianie imienia i nazwiska przewiduje katalog przesłanek umożliwiających zmianę nazwiska. Ten katalog nie jest zamknięty, ponieważ to kierownik urzędu stanu cywilnego z ważnych powodów, indywidualnie badając sprawę, badając konkretne okoliczności, konkretny stan faktyczny, stwierdza, czy występują te ważne powody i czy są one obiektywnie istotne.

Już na zakończenie i na marginesie należy wskazać, że ewentualna zmiana przepisu art. 95 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego powodowałaby konieczność zmian przepisów aktów wykonawczych. Dziękuję bardzo.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):**

Dziękuję, pani naczelnik.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Petycję referował pan poseł Marek Hok. Czy mamy łączność z panem posłem? Niestety nie.

Zgłasza się pan Krzysztof Pater. Bardzo proszę naszego stałego doradcę o przedstawienie stanowiska.

**Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:**

Dzień dobry państwu. Odpowiedź jest bardzo wyczerpująca, w związku z tym moja pierwsza rekomendacja: oczywiście przyjąć odpowiedź.

Teraz pytanie, co z petycją. Skala zjawiska czy skala problemu jest oczywiście bardzo niewielka. Natomiast w sytuacji, kiedy problem został zgłoszony, być może warto rozważać podjęcie ograniczonym w zakresie inicjatywy ustawodawczej, czyli dopuszczenie możliwości zmiany nazwiska w sytuacji, kiedy małżonek zmarł przed orzeczeniem rozwodu, ale sprawa już się toczyła. To jest jedyny obszar, w którym można by zastanawiać się nad inicjatywą ustawodawczą oraz – jeżeli tak – to w tym, konkretnym wypadku warto byłoby rozważyć z przyczyn praktycznych wydłużenie okresu z 3 miesięcy do 12 miesięcy, ponieważ informacja o śmierci małżonka, z którym zwykle nie ma kontaktu, często

dociera jednak z pewnym opóźnieniem. Jeżeli miałaby być inicjatywa ustawodawcza, to powinna zawierać te dwa elementy. Dziękuję bardzo.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):**

Dziękuję. Argument, że to nie dotyczy zbyt dużej liczby osób, nie powinien być przeszkodą do podjęcia takiej inicjatywy. Wydaje się, że postulat zawarty w petycji jest właśnie prosty i jednoznaczny.

Jak pisze pan Jan Norbert Nowak, który potwierdził zgodę na podanie jego nazwiska, obecny stan prawny nie pozwala na powrót do nazwiska noszonego przed ślubem osobie, która chciała się rozwieść, ale do rozwodu nie doszło z powodu śmierci małżonka. Wnoszący petycję potwierdza, że w takiej sytuacji taka osoba może jedynie próbować zmienić nazwisko na podstawie ustawy o zmianie imienia i nazwiska, czyli w trybie administracyjnym, co jednak nie gwarantuje, że wniosek zostanie uznany i musi wszcząć odrębne postępowanie, a wydaje się, że ta sytuacja jest jednoznaczna. Dlatego rekomendowałbym Komisji podjęcie inicjatywy ustawodawczej w zakresie, jaki wskazał pan Krzysztof Pater, czyli żeby właśnie umożliwić również w tej sytuacji tego typu postępowanie.

Dwa kroki. Po pierwsze, przyjmujemy odpowiedź Ministerstwa Sprawiedliwości na dezyderat nr 75. Czy do takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła odpowiedź.

Krok drugi. Czy Komisja rekomenduje podjęcie inicjatywy ustawodawczej w zakresie wskazanym przez pana Krzysztofa Patera? Czy wobec takiej inicjatywy jest akceptacja? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja podjęła taką decyzję. Dziękuję.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Bardzo proszę pana posła Grzegorza Wojciechowskiego o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy Kodeks cywilny w zakresie odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przy przekroczeniu obrony koniecznej.

**Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):**

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, petycja dotyczy właśnie zmiany ustawy Kodeks cywilny przez dodanie art. $423^1$ w brzmieniu: „Kto nie podlega karze za działanie z przekroczeniem obrony koniecznej, ten nie jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną napastnikowi".

Petycja jest szeroko uzasadniona. Do petycji zostały dołączone artykuły dotyczące omawianej kwestii analizy, także czysto naukowe, więc kwestia została dosyć dobrze ujęta w samej petycji. Do petycji została opracowana przez Biuro Analiz Sejmowych opinia, która podnosi wszystkie kwestie, które są w petycji.

Panie przewodniczący, można skrótowo powiedzieć, że petycja dotyczy dosyć drażliwej i delikatnej kwestii samej obrony koniecznej i zakresu tej obrony. Dotyczy również, o czym nie jest napisane ani w petycji, ani w opinii Biura Analiz Sejmowych, tak zwanego zatrzymania obywatelskiego, bo bardzo często te sprawy są ze sobą ściśle połączone. Otóż w obecnej sytuacji prawnej mamy dosyć skomplikowaną sprawę, ponieważ mamy w dalszym ciągu oczywiście samo przekroczenie, mamy czyn zabroniony, czyn, który nie jest karany z mocy samego przepisu prawa, jednak ten czyn może wiązać się z odpowiedzialnością cywilną za szkody wyrządzone osobie, która była napastnikiem i doznała szkód w wyniku przekroczenia obrony koniecznej. Takich spraw w istocie trochę jest. Autor petycji przeanalizował także cały proces legislacyjny, wskazał, że bezkarność przekroczenia obrony koniecznej została zawężona do mieszkania, lokalu albo przylegającego do nich ogrodzonego terenu.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, wydaje mi się, że sprawa jest o wiele bardziej złożona, niż wynikałoby z opinii Biura Analiz Sejmowych i wymaga przede wszystkim szerszej analizy. Pozostawienie takiej sytuacji, nawet jeślibyśmy wystąpili z inicjatywą ustawodawczą i gdyby ta inicjatywa była skuteczna, to mamy dosyć dziwną sytuację, która w zasadzie nie powinna wystąpić, a więc mamy czyn zabroniony, który jest dozwolony. Taki byłby efekt.

Wydaje mi się, że powinniśmy wystąpić z dezyderatem do ministra sprawiedliwości, aby przeanalizował tę sprawę. Myślę, że dla pełności obrazu tej konkretnej sprawy należałoby również dopytać o kwestie tzw. zatrzymania obywatelskiego, bo jest ono bardzo często połączone, a często nawet trudno jest odróżnić przekroczenie samej obrony

koniecznej z zatrzymaniem tego sprawcy. Czasami to bywa – akurat znam z nieco innych spraw podobne sytuacje, ale tutaj też mogą takie sprawy wystąpić. Dziękuję bardzo.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):**

Dziękuję.

Bardzo proszę pana Krzysztofa Patera o stanowisko w tej sprawie.

**Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:**

Podzielam pogląd pana posła. Wydaje się, że przed podjęciem ostatecznej decyzji konieczne jest zebranie szczegółowych informacji i analiz, którymi siłą rzeczy najlepiej dysponuje rząd. Tak więc dezyderat.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):**

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa w tej sprawie chciałby zabrać głos? Nie widzę. Czy wobec rekomendacji, aby w tej sprawie wystąpić z dezyderatem do ministra sprawiedliwości, są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję zgodną z rekomendacją.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Bardzo proszę pana posła Roberta Warwasa o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy Kodeks postępowania cywilnego w zakresie art. 306 oraz art. 333.

**Poseł Robert Warwas (PiS):**

Dziękuję bardzo. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej polegającej na nowelizacji ustawy z 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego poprzez wprowadzenie następujących zmian.

W art. 306 Kodeksu podstępowania cywilnego nadać brzmienie: „Pobieranie krwi w celu jej badania nie wymaga zgody osoby, od której ma być ona pobrana, ani jej przedstawiciela ustawowego. W razie odmowy wykonania zarządzenia badania sąd skaże tę osobę na grzywnę".

Druga proponowana zmiana – w art. 333 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego skreślić wyrazy „warrantu, rewersu".

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wszelkie wymogi formalne. Zdaniem wnoszącego petycję celem pierwszej zmiany jest wyeliminowanie sytuacji, jaką jest uniemożliwienie prawidłowego stwierdzenia pochodzenia dziecka w procesie, bowiem w sytuacji odmowy pobrania krwi lub materiału DNA sąd może nie być w stanie ustalić pochodzenia dziecka.

Z kolei druga zmiana dotyczy art. 333 § 2, odwołuje się do dokumentów, których wydać nie można, gdyż nie można utworzyć domu składowego, który wydałby warrant i rewers. Jest to zmiana o charakterze porządkowym.

Reasumując, jak wskazuje Biuro Analiz Sejmowych, wskazana zmiana w art. 306 Kodeksu postępowania cywilnego nie jest zasadna, gdyż w orzecznictwie za wątpliwe przyjmuje się możliwość pobrania jakiegokolwiek materiału indywidualizującego genotyp bez zgody osoby, której takie badanie dotyczy. Po drugie, pomimo iż sprzeciw przedstawiciela ustawowego wobec pobrania krwi od dziecka co do zasady uniemożliwia przeprowadzenie dowodu badania krwi, to zgoda ta może być zastąpiona zarządzeniem sądu opiekuńczego wydanym w trybie art. 109 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

Natomiast w kwestii drugiej postulowanej zmiany warrant i rewers to dokumenty, które w aktualnym stanie prawnym nie mogą być wydawane. Twierdzenie to odnosi się do tzw. warrantów rozliczeniowych, które przewidziane były w uchylonej ustawie z 16 listopada 2006 r. o domach składowych oraz o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego i innych ustaw. Obecne brzmienie nie wzbudza zatem wątpliwości interpretacyjnych.

Reasumując, powyższe argumenty przemawiają zatem za odrzuceniem przez Komisję żądania będącego przedmiotem petycji. Dziękuję.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):**

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Jest jednoznaczna opinia Biura Analiz Sejmowych, także jednoznaczne stanowisko pana Krzysztofa Patera. Czy wobec rekomendacji, by nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem przedstawionej petycji, są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Przechodzimy do punktu nr 5. Proszę pana posła Grzegorza Wojciechowskiego o przedstawienie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi.

**Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):**

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Wysoka Komisjo, szanowni państwo, to jest właśnie petycja, o której wspominaliśmy na pierwszym posiedzeniu. Zwłaszcza stały doradca pan Krzysztof Pater mówił o tym, że w swojej istocie ta petycja jest bardzo zbliżona do omawianej wcześniej, a dokładniej mówiąc, przyczyny problemów, które są tutaj opisane, mają tę podstawę ekonomiczną.

Petycja została złożona przez burmistrza, jednak burmistrz działał jako osoba fizyczna, również samorządowcy, którzy wsparli burmistrza, czy też burmistrz, który wsparł samorządowców, należy uznać, że działali jako osoby fizyczne. Petycja jest zatem złożona zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa i podlega rozpatrzeniu.

Trzy żądania są w tej petycji. Pierwsze żądanie to obniżenie opłat za odpady komunalne ponoszone przez mieszkańców, drugie – wsparcie finansowe gmin przez utworzenie subwencji opłatowej dla gmin. Subwencja ta byłaby rekompensatą finansową za skutki wywołane zmianą ustawy, która weszła w życie 6 września 2019 r. Trzecia, takie już bardziej konkretne żądanie, to powrót do regionizacji, czyli tych regulacji ustawowych, które były przez tą zmianą.

Z petycji możemy się dowiedzieć, że sytuacja ta dotyczy trzech gmin w województwie podlaskim. Otóż po zniesieniu regionalizacji tzw. RIPOK-ów, które obejmowały województwo, teraz odpady mogą być przetwarzane na terenie całego kraju. W związku z tym w tych gminach powstał taki problem, że transport tych odpadów jest na znacznie większą odległość i w związku z tym przekłada się to na koszty zarówno gminy, jak i przede wszystkim dla mieszkańców. Kwestia drugiego żądania wsparcia finansowego gmin przez utworzenie specjalnej subwencji też wymaga bardziej szczegółowego omówienia.

Do petycji dołączona jest opinia Biura Analiz Sejmowych, która opisuje zaistniałą sytuację. Zdaniem Biura Analiz Sejmowych potrzebne tu jest wystąpienie z dezyderatem do ministra klimatu i środowiska o dodatkowe informacje, gdyż gminy w takiej sytuacji mogą być także w innych rejonach Polski. Kwestia powstania tej dodatkowej subwencji wymaga bardziej szczegółowego opisu, chociażby kosztów budżetowych, jakie mogą z tego wyniknąć. I kolejna sprawa to kwestia, czy zmiany te, które zostały dokonane w 2019 r., spełniły oczekiwania, czy też jest propozycja jakichś dalszych zmian tych przepisów, które by zmieniły sytuację w ten sposób, że wpłyną na obniżenie kosztów odbierania i przetwarzania odpadów.

Myślę, że te dwie kwestie powinny zostać ujęte w tym dezyderacie. Popieram również tutaj stanowisko stałego doradcy, aby te dezyderaty połączyć w całość, dlatego że jak już mówiłem, przyczyna tych problemów, które zostały tutaj podniesione, jest dokładnie taka sama. Dziękuję bardzo.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):**

Dziękuję.

Bardzo proszę przedstawicielkę ministra klimatu i środowiska.

**Zastępca dyrektora Departamentu Gospodarki Odpadami Ministerstwa Klimatu i Środowiska Bogusława Brzdąkiewicz:**

Witam serdecznie. Bogusława Brzdąkiewicz, zastępca dyrektora w Departamencie Gospodarki Odpadami w Ministerstwie Środowiska i Klimatu.

Panie przewodniczący, szanowni państwo, odnosząc się do tej petycji, która dotyczy przede wszystkim obniżenia opłat dla mieszkańców i ewentualnego utworzenia subwencji odpadowej dla gmin, to myślę, że jeżeli chodzi o subwencję, to byłoby to bardzo trudne w tym momencie do utworzenia i pewnie wszyscy państwo posłowie, którzy dzisiaj się

znajdują na posiedzeniu Komisji, pewnie poprą lub raczej zgodzą się z moim zdaniem, że z budżetu państwa w tym momencie takie środki, które miały być przeznaczone na gospodarkę odpadami, nie będą w stanie zostać wygospodarowane.

Natomiast chcę od razu zaznaczyć, że pracujemy w Ministerstwie Klimatu i Środowiska nad rozszerzoną odpowiedzialnością producenta. Prawdopodobnie państwo słyszeliście o tym zagadnieniu, o takiej zasadzie. Te prace są prowadzone jeszcze wewnątrz resortu, natomiast mamy nadzieję, że jak najszybciej się skończą, projekt ustawy będzie przedstawiony na zewnątrz i będziemy już mogli pracować ze stroną społeczną nad tym projektem. Na pewno mogę powiedzieć państwu, że w tym projekcie znajdują się przepisy, które będą prowadzić do tego, aby producenci produktów w opakowaniach przeznaczali środki na zagospodarowanie odpadów, które z tych opakowań powstaną. Te środki na pewno będą też przeznaczane na gospodarkę odpadami w gminach. Mamy taką nadzieję. Ku temu ten projekt zmierza, aby gminy posiadały środki na zagospodarowanie odpadów i jednocześnie mogło to zahamować wzrost opłat za odbiór i zagospodarowanie, które ponoszą mieszkańcy, każdy z nas.

Tak jak mówię, musimy jeszcze chwilę poczekać na ten projekt, który, mam nadzieję, będziemy już później wspólnie procedować w ramach konsultacji publicznych, a następnie w parlamencie. Zakładamy, że ten projekt wpłynie na ustabilizowanie się kosztów gospodarki odpadami, bo środki, które tam są, będą przeznaczane przez wprowadzających produkty w opakowaniach, szacujemy w miliardach złotych. Takie są założenia tego projektu.

Natomiast jeżeli chodzi o drugi punkt, czyli regionalizację, także muszę powiedzieć, że w tym momencie byłoby trudno powrócić do przepisów sprzed 2019 r., bo regiony gospodarki odpadami zostały zniesione nowelizacją ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach właśnie w 2019 r., czyli dosyć niedawno.

Przy ministrze klimatu i środowiska został powołany zespół doradczy, który opiniował ostatnio zagadnienie powrotu do regionalizacji, bo już wcześniej pojawiała się taka propozycja, nie tylko w tej petycji. Także doradcy w ramach tego zespołu przedstawili taką opinię, że wprowadziłoby to duży chaos legislacyjny, organizacyjny, bo można powiedzieć, że dosłownie przed chwilą została ta regionalizacja zniesiona i wracalibyśmy do tego, co było.

Została ona zniesiona dlatego, że do ministra klimatu i środowiska docierały sygnały, że regiony powodują tzw. zmowy cenowe. Jeżeli np. była jedna instalacja w regionie i wszystkie gminy tam musiały przekazać swoje odpady, nie miały żadnej innej możliwości, to taka instalacja mogła ustalać ceny tak, jak uważała, nie było żadnej konkurencji na rynku, strumień odpadów do danej instalacji był zapewniony. Dlatego też takie decyzje zostały podjęte, minister klimatu to zaproponował, parlament to przyjął, regiony zostały zniesione i w tym momencie, mam nadzieję, że ta konkurencyjność jest większa.

Może nie jest idealnie, tak jak to było w założeniach, może to wszystko musi się jeszcze wypracować, bo tak jak mówię, te przepisy nie funkcjonują bardzo długo. Na pewno konkurencyjność jest większa, gmina ma możliwość przekazania odpadów do instalacji na terenie całego kraju, czyli może szukać instalacji, gdzie te odpady zostaną przetworzone w niższej cenie. Oczywiście cenie racjonalnej, bo też trzeba pamiętać, że prawidłowe zagospodarowanie odpadów kosztuje, musi kosztować. Ale mamy nadzieję, że te ceny są racjonalniejsze, niż były przed tą zmianą przepisów.

Dlatego też wydaje mi się, że nawet jeżeli państwo wystąpicie do nas z dezyderatem, to te odpowiedzi będą takie, jak w tym momencie państwu przekazuję, że w jednym i w drugim przypadku, jeżeli chodzi o subwencję odpadową i regionalizację, to byłoby trudno w tym momencie taki przepis wytworzyć. Bardzo serdecznie dziękuję.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):**

Dziękuję. Dezyderat i odpowiedź na dezyderat ma tę wartość, że jednoznacznie precyzuje i pytania, i stanowisko i potem już nie ma wątpliwości, jakie powinny być ewentualne dalsze konsekwencje takiego stanowiska.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Zatem jest rekomendacja, by wystąpić z dezyderatem do ministra klimatu i środowiska w połączeniu

z dezyderatem, z jakim postanowiliśmy wystąpić po rozpatrzeniu petycji nr 226 na 57. posiedzeniu Komisji. Czy wobec takiej rekomendacji jest akceptacja? Nie słyszę uwag. Stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję zgodnie z rekomendacją. Dziękuję.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Bardzo proszę panią przewodniczącą Urszulę Augustyn o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci poprzez rozszerzenie katalogu osób uprawionych do świadczenia wychowawczego o kobiety w ciąży.

**Poseł Urszula Augustyn (KO):**

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, powtórzę za panem przewodniczącym, że faktycznie autorzy petycji proponują, aby świadczenie wychowawcze 500+ rozciągnąć i do tego świadczenia uprawnić także matki, które są w ciąży, a więc chodzi o dzieci poczęte, a nienarodzone.

Autorzy petycji przygotowali także trzy punkty rozwiązań prawnych, które powinny ich zdaniem znaleźć się w ustawie, natomiast w uzasadnieniu petycji wskazują, i tutaj cytat: „W toku posiedzenia przed Trybunałem Konstytucyjnym, które odbyło się 22 października 2020 r. oraz w informacjach dostępnych po jego zakończeniu podkreślono wagę godności dzieci nienarodzonych. W związku z powyższym celowe jest zapewnienie matkom dzieci poczętych odpowiednich środków finansowych. Przed narodzinami dziecka, w szczególności dziecka dotkniętego wadami rozwojowymi, rodzice ponoszą wiele wydatków, np. na zakup niezbędnych przyborów i wyposażenia dla dziecka związanego z leczeniem, które nie zawsze może się odbyć w ramach świadczeń publicznej służby zdrowia. Przekraczają one znacząco środki przekazywane rodzicom w ramach tzw. becikowego".

Mamy dwie kwestie. Po pierwsze, w obecnym stanie prawnym warunki do nabywania świadczenia 500+ i przyznawania tego świadczenia reguluje ustawa o pomocy państwa w wychowaniu dzieci, a żeby można było się starać o takie świadczenie, trzeba wskazać datę urodzenia dziecka, a więc świadczenie to jest przeznaczone dla dzieci urodzonych.

Druga rzecz to jest to, że w polskim systemie prawa dziecku poczętemu przed urodzeniem nie przysługuje zdolność prawna, ponieważ ta zdolność jest uzyskiwana dopiero w momencie urodzenia. Co prawda są od tego nieliczne wyjątki i gdyby zrealizować ten postulat, który zawarty jest w petycji, to byłby to także tego rodzaju wyłom w prawie. A więc ten wyjątek. Ustawodawca ma uprawnienia absolutnie dowolne do decydowania o tym, ma swobodę w regulowaniu tego typu działań i myślę, że powołując się oczywiście uzasadnieniem, które jest przez autorów petycji tutaj wprowadzane, myślę, że odpowiedź na pytanie, czy takie uregulowanie prawne jest możliwe, czy nie i jakie ewentualnie argumenty stoją dzisiaj po stronie przyznania takiego świadczenia bądź też nieprzyznania go matkom, które są w ciąży, to odpowiedź na to pytanie należy dzisiaj do ministra rodziny.

Proponowałabym więc, szanowni państwo, aby naszą decyzję oprzeć na razie na dezyderacie, dezyderat skierować do ministra rodziny i poprosić ministra rodziny o ustosunkowanie się do argumentów, które są zawarte w treści tej petycji, uznając absolutnie, że treść tych argumentów jest słuszna.

Druga kwestia zupełnie na marginesie. Chciałabym wrócić raz jeszcze do uzasadnienia petycji, które autorzy petycji zawarli, szczególnie do tego wątku, który dotyczy narodzin dziecka dotkniętego wadami rozwojowymi. Otóż tu zdecydowanie nie jestem w stanie zgodzić się na to, że 500 zł miesięcznie jest w stanie wesprzeć taką rodzinę. Uważam, że tutaj absolutnie konieczny jest dobry, mądrze przemyślany system wsparcia takiej rodziny, więc tylko na świadczeniu 500+ nie powinno się to opierać.

Podsumowując, panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, rekomenduję napisanie dezyderatu, skierowanie go do ministra rodziny z prośbą o ustosunkowanie się do argumentów zawartych w tej petycji. Dziękuję.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):**

Dziękuję.

Ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Bardzo proszę, pan poseł Wojciechowski.

**Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):**

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Wysoka Komisjo, szanowni państwo, chciałem tylko zwrócić uwagę, że np. kwestia dziedziczenia przez dziecko nienarodzone też jest obwarowana pewnym istotnym warunkiem – po prostu dziecko musi się narodzić żywe. W związku z tym wydaje mi się, że to porównanie w samej petycji nie jest do końca dobre. Dziękuję bardzo.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):**

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa jeszcze chciałby zabrać głos? Nie widzę. Zatem jest rekomendacja, byśmy w sprawie postulatów zawartych w petycji zwrócili się z dezyderatem do ministra rodziny i polityki społecznej. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję zgodną z rekomendacją.

Przechodzimy do punktu nr 7. Bardzo proszę pana posła Roberta Warwasa o przedstawienie petycji w sprawie zmiany art. 5 ustawy z 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów w zakresie nałożenia na głównego inspektora ochrony środowiska obowiązku wystąpienia, przed wydaniem zezwolenia na przywóz odpadów na teren kraju, o opinię do wójta, burmistrza lub prezydenta miasta właściwego ze względu na miejsce prowadzenia procesu przetwarzania odpadów. Bardzo proszę, panie pośle.

**Poseł Robert Warwas (PiS):**

Dziękuję. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji, jak wskazał pan przewodniczący, jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej polegającej na nowelizacji ustawy z 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów poprzez dodanie art. 5 ust. 1 pkt 4 w brzmieniu: „występuje z wnioskiem o udzielenie opinii do właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta ze względu na miejsce prowadzenia procesu przetwarzania odpadów” i w konsekwencji powyższej zmiany, ust. 2 tego artykułu otrzyma nowe brzmienie: „organy, do których zwrócono się o przedstawienie informacji i opinii, są obowiązane przedstawić je niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku o informację i opinię”.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu. Zdaniem wnoszącego petycję, proponowana zmiana spowoduje, że wójt, burmistrz albo prezydent miasta będzie miał możliwość wyrażenia swojego stanowiska w zakresie rodzaju przewożonych odpadów, ilości, a także środków transportu, kierując się dbałością o prawidłowe zagospodarowanie terenu, uwzględniając elementy środowiska przyrodniczego i aspekty społeczne. Natomiast organ przed wydaniem zezwolenia na przywóz odpadów na terenie kraju będzie miał pełną wiedzę w stosunku do odbiorcy odpadów, uwarunkowań środowiskowych oraz danych o terenie i czynników społecznych.

Autor petycji swoim postulatem nawiązuje do wydania decyzji przez głównego inspektora ochrony środowiska zezwalającej na przywóz odpadów z Niemiec do Rębiszowa, gdzie spowodowało to niezadowolenie i zaniepokojenie mieszkańców gminy Mirsk oraz gmin sąsiednich.

Reasumując, proponowana zmiana umożliwi wójtowi, burmistrzowi oraz prezydentowi wypowiedzenie się co do ilości rodzaju przewożonych odpadów, co do tej pory było niemożliwe, zarówno w postępowaniu środowiskowym, jak i przy wydaniu opinii sporządzonej na potrzeby postępowania w przedmiocie zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

Jak wskazuje Biuro Analiz Sejmowych, w ustawie o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów z 2004 r. przewidziano dodatkowe zajęcie stanowiska lokalnych organów administracji publicznej w zakresie dokonywanego obrotu, obecnie przemieszczania odpadów na terenie kraju, a zwłaszcza możliwości ich odzyskiwania lub unieszkodliwiania w formie opinii.

Reasumując, rekomenduję Komisji wystąpienie z dezyderatem do ministra klimatu i środowiska. Dziękuję.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):**

Dziękuję.

Jest przedstawicielka ministra klimatu i środowiska, dyrektor Departamentu Kontroli Odpadów, pani Magdalena Gosk. Bardzo proszę, pani dyrektor, o przedstawienie stanowiska w sprawie petycji.

**Dyrektor Departamentu Kontroli Odpadów Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska Magda Gosk:**

Dzień dobry. Szanowny panie przewodniczący, panie i panowie posłowie, Wysoka Komisjo, Magda Gosk, dyrektor Departamentu Kontroli Odpadów w Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska.

Jeśli chodzi o zagadnienia transgranicznego przemieszczania odpadów, to jest to zagadnienie, które reguluje obowiązujące wprost rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1013 z 2006 r. Jest to rozporządzenie unijne, które obowiązuje we wszystkich krajach UE, nie wymaga transpozycji. Przede wszystkim to właśnie w tym rozporządzeniu są określone sytuacje dotyczące uregulowania procedury wydawania zezwoleń na transgraniczne przemieszczanie odpadów.

Polska ustawa o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów ma charakter uzupełniający. Muszę też powiedzieć, że jeśli chodzi o wnoszenie sprzeciwów wobec transgranicznego przemieszczania odpadów, to wprost reguluje to art. 12 rozporządzenia unijnego. Przesłanki, które są tam określone, to jest niezgodność z przepisami, niezgodność tej prowadzonej działalności objętej zgłoszeniem transgranicznego przemieszczania odpadów z przepisami dyrektywy odpadowej, niezgodność z przepisami krajowymi z planami gospodarki odpadami czy też stwierdzone naruszenia tych przepisów.

Żadna z tych przesłanek, które są określone w przepisach unijnych, nie odnosi się do możliwości wyrażenia opinii przez lokalne organy samorządowe w państwie przeznaczenia odpadów. Zatem w naszej ocenie nie jest możliwe stworzenie takiej konstrukcji prawnej, która umożliwiłaby wydawanie wiążącej opinii przez organy samorządu gminnego, przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, w sytuacji, jeśli nie zachodziłaby inna z tych przesłanek, które są w art. 12 określone. Ale kwestie, czy takie przesłanki zachodzą, bada Główny Inspektorat Ochrony Środowiska jako organ właściwy w obszarze transgranicznego przemieszczania odpadów.

Te przesłanki badane są w trakcie postępowania administracyjnego poprzez wystąpienie do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o przedstawienie informacji dotyczącej przestrzegania przez odbiorcę przepisów odnoszących się do ochrony środowiska, poprzez wystąpienie do organu właściwego do wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów, czyli do starosty lub do marszałka. Te informacje, które przekazują starosta bądź marszałek oraz WIOŚ, są wystarczające do ustalenia, czy możliwe jest udzielenie zezwolenia na transgraniczne przemieszczania odpadów.

Natomiast jeśli chodzi o możliwość wypowiedzenia się czy też przedstawienia opinii przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, to jest ona realna zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami ustawy o odpadach na etapie uzyskiwania przez przedsiębiorcę zezwolenia na przetwarzanie odpadów. To jest podstawowe zezwolenie regulujące działalność w zakresie gospodarki odpadami, w zakresie przetwarzania odpadów. Zgodnie z art. 41 ustawy o odpadach organ, który jest zobowiązany taką decyzję wydać, czyli starosta lub marszałek, zasięga opinii wójta, burmistrza lub prezydenta, właściwych ze względu na miejsce prowadzenia, przetwarzania odpadów.

Organy samorządu gminnego mają możliwość wypowiedzenia się w kwestii, czy na danym terenie powinna być prowadzona działalność w zakresie przetwarzania odpadów z zastosowaniem określonych rodzajów odpadów i zastosowaniem określonej metody ich przetwarzania. Zezwolenie GIOŚ musi być zgodne z zezwoleniem na przetwarzanie odpadów, czyli nie może tworzyć rozszerzająco nowych praw odnośnie do rodzaju odpadów czy ilości odpadów, czy sposobu ich przetwarzania. Zezwolenie głównego inspektora zawsze zgodne jest z zezwoleniem starosty lub marszałka wydanym w zakresie przetwarzanie odpadów po zasięgnięciu opinii wójta, burmistrza lub prezydenta miasta.

W naszej ocenie obecnie obowiązujące przepisy dają wystarczającą możliwość władzom samorządowym do wyrażenia opinii na temat możliwości przetwarzania odpadów na terenie gminy. Natomiast zezwolenie głównego inspektora wskazuje tylko z jakiego

źródła przedsiębiorca będzie pozyskiwał odpady, w tym przypadku z zagranicy, aby funkcjonować zgodnie z zezwoleniem na przetwarzanie odpadów. Dziękuję.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):**

Dziękuję, pani dyrektor.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Zatem bardzo proszę pana posła Roberta Warwasa o podsumowanie i końcową rekomendację.

**Poseł Robert Warwas (PiS):**

Szanowny panie przewodniczący, temat przewozu odpadu z zagranicy zawsze wywołuje duże emocje wśród społeczności lokalnej. Mieliśmy kilka lat temu w Dąbrowie Górniczej też przywożone odpady z Salwadoru, wywołało to duże oburzenie.

Natomiast pani dyrektor przedstawiła wszystkie regulacje prawne, jakie są i na jakim poziomie samorząd może się wypowiadać, może decydować o sprawach związanych z zezwoleniami właśnie dla przedsiębiorców, możliwości przetwarzania odpadów. Jednak ta informacja, ta wiedza jest dosyć ważna i podtrzymałbym w tym miejscu swoje stanowisko, żeby rekomendować wystąpienie z dezyderatem do ministerstwa klimatu, żeby to właśnie taką informację uporządkować i ewentualnie pomyśleć o dalszych rozwiązaniach, mając na uwadze to, że te regulacje też porządkują dyrektywy UE. Natomiast, tak jak mówię, tematy są dosyć wrażliwe i może byłoby dobrze, żeby tę wiedzę uporządkować. Proponuję dezyderat. Dziękuję.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):**

Dziękuję. Jest zatem rekomendacja, byśmy w sprawach postulatu zawartych w petycji wystąpili z dezyderatem do ministra klimatu i środowiska. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Dziękuję, pani dyrektor, dziękuję panu posłowi.

Pana posła ponownie proszę, żeby w punkcie nr 8 przedstawił kolejną petycję, tym razem w sprawie zmiany art. 5 § 2 pkt 6 ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego poprzez poszerzenie zakresu definicji organów jednostek samorządu terytorialnego.

**Poseł Robert Warwas (PiS):**

Dziękuję. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej polegającej na nowelizacji ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego przez nadanie nowego art. 5 § 2 pkt 6 nowego brzmienia: „6) organach jednostek samorządu terytorialnego – rozumie się przez to organy związków gmin, związków powiatów, związków powiatowo-gminnych, wójta, burmistrza (prezydenta miasta), organy jednostek pomocniczych gmin, inne organy i jednostki upoważnione przez rady gmin do wydawania decyzji, starostę, marszałka województwa oraz kierowników służb inspekcji i straży działających w imieniu wójta, burmistrza, prezydenta miasta, starosty lub marszałka województwa, a ponadto samorządowe kolegia odwoławcze”.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu. Zdaniem wnoszącego petycję celem nowelizacji ustawy jest poprawa definicji organów jednostek samorządu terytorialnego zawartej w k.p.a. Definicja ta w jego ocenie powinna obejmować także wszystkie podmioty wymienione w art. 39 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym.

Autor petycji sygnalizuje również, że likwidacja w 2002 r. zarządu gminy powoduje, że wyliczenie w art. 5 § 2 pkt 6 k.p.a. odrębnie organów gminy, powiatu i województwa jest pozbawione sensu.

Reasumując, jak wskazuje Biuro Analiz Sejmowych, zawarta w petycji propozycja oparta została na zasadniczo błędnym rozpoznaniu obowiązującego stanu prawnego. Uwzględnienie żądania będącego przedmiotem petycji doprowadziłoby do wykreślenia z definicji organów jednostek samorządu terytorialnego organu stanowiącego gminy, rady gminy oraz wszystkich organów stanowiących i wykonawczych powiatu i województwa rady powiatu, zarządu powiatu, sejmiku województwa oraz zarządu województwa.

Natomiast trafna jednak pozostaje uwaga wnioskodawcy, że definicja zawarta w art. 5 § 2 pkt 6 k.p.a. nie uwzględnia możliwości przenoszenia przez radę gminy kompetencji

do podejmowania decyzji administracyjnych należących do wójta na organ wykonawczy jednostki pomocniczej i organ jednostek organizacyjnych gminy na także inne podmioty.

W związku z powyższym argumenty te przemawiają za tym, by wystąpić z dezyderatem do ministra sprawiedliwości, by spostrzeżenie dotyczące definicji zawartej w art. 5 § 2 pkt 3 k.p.a. zostało wzięte pod uwagę przy nowelizacji Kodeksu postępowania administracyjnego. Dziękuję.

**Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):**

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Zatem jest rekomendacja, by w sprawie zmiany w k.p.a. wystąpić z dezyderatem do ministra sprawiedliwości o uwzględnienie tego postulatu przy najbliższej nowelizacji. Czy wobec takiej rekomendacji jest akceptacja? Nie słyszę uwag, a zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Szanowni państwo, na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia. Zamykam posiedzenie i jednocześnie zapraszam na 60. posiedzenie naszej Komisji, jutro o godz. 9.00.

Dziękuję i życzę dobrego wieczoru.